

1 Det første, jeg mener, en husmoder må give sin pige, er tid og ro for sin egen person — et par timer midt på dagen eller helt fri fra 6 eller 7 om aftenen. Der er intet, der mere sløver og gør en pige trægt og tvær end dette at arbejde og stå på pinde vedholdende fra 6 om morgenen til 10 aften uden ophold; det er en umenneskelig fordring. Og jeg kan forsikre de unge husmødre, at jo rundeligere vi er med hvile og frihed, des mere får vi bestilt.

2 Det næste er at skaffe god og opdragende omgang og undervisning. (Vi må nemlig erindre, at de fleste tjenestepiger er i en alder fra 14—25 år, og trænger højlig til vejledning både i åndelig og materiel retning). Hvis man ikke selv kan eller har lyst at undervise dem, kan man jo tillade dem at søge undervisning, hvor den er at finde og er dem gavnlig.

Om søndagen findes jo her i Kjøbenhavn mange gode steder, hvortil pigerne har fri adgang, hvor de finde et lyst og venligt sted med forstandig og oplysende tale, sang — og te oven i købet.

Disse steder besøges ogsaa af hundreder af piger. Men det er ikke nok. Husene, hvori de tjene, må, for så vidt de selv er lyse og varme, lukke dem ind i hjemmets luft, at dette } hjem kan blive dem et mønster, når de selv blive hustruer } eller selv danne dem et hjem; da få vi oplyste og lykkelige arbejdere.

Hvad et hjem ikke har, kan det selvfølgelig ikke give, men jeg ved, der er mangen en ung, varmhjærtet moder, der meget godt forstår at *unde* sit eget barn det gode, som kan undervise det, hjælpe det tilrette, give det sund føde både til legeme og sjæl, og som dog saa forunderlig kan glemme den unge, fattige tjenestepige, der trofast går og arbejder i hendes hus, glemme, at det samme længselsfulde hjerte banker i hende, at ogsaa hun drømmer om menneskelykke og kærlighed, glemme, at den stakkels unge pige trænger netop til megen hjælp, fordi hun i sin barndom har måttet savne så mange betingelser i hjemmet, enten på grund af uforstand hos forældrene eller fordi fader og moder aldrig var hjemme.

Er det så underligt, om sådan en lille pige, der aldrig hører et frigørende og styrkende ord, en dag bukker under